

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು

ಆಂಗ್ಲಮೂಲ: ಸ್ವಾಮಿ ತಪಸ್ವಾನಂದ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಸ್ವಾಮಿ ವೀರೇಶಾನಂದ

ಭಾಗ ೧

ವೇದಾಂತದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಧಾರೆಯಾದ ದ್ವೈತಮತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು. ಅವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ತತ್ತ್ವವನ್ನು 'Bhakti Schools of Vedanta' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೇಖಕರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದರ ಶಿಷ್ಯರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುವಾಗಿಯೂ ಬರಹ ಗಾರರಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಪೂಜ್ಯರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದವರು. ಅನುವಾದಕರು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಸಂಪಾದಕರು; ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೇಲೂರು ಮಠದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯ

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ (೧೨೩೮-೧೩೧೭) ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ, 'ಮಧ್ವವಿಜಯ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು. ಇದು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಗ್ರಂಥ ವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಲೇಖಕರು ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಆಚಾರ್ಯರ ಮರಣವಾದ ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರ (೧೨೮೭-೧೩೫೦) ತಂದೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿ

ತರು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಅದ್ವೈತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ಯರ ಜೊತೆ ವಾದ ಮಾಡಿ ಸೋತುಹೋದ ನಂತರ, ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ರಾದರು. ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪವಾಡ ಸದೃಶ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರ ಮೇಲೆ ಎಂಥ ಅಗಾಧ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದ್ದವು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಯಾವತ್ತೂ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜನ್ಮವು ದಿವ್ಯವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಶಂಕರರು ಶಿವನ ಅವತಾರ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಮಾನುಜರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೊದಲ ಶೇಷನಾದ ಆದಿಶೇಷನ ಅವತಾರ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಇದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನ ಅವತಾರ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಧ್ವವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವೃತ್ತಾಂತ ಹೀಗಿದೆ: ಶಂಕರರ ಅದ್ವೈತ ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರಸಾರದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಲಿನ ಪರಿಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಪಂಥವು ಲುಪ್ತವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಭಕ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಪ್ರತಿರೋಧಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಭಗವಂತನು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವತಾರವನ್ನು ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಅವತಾರವೆತ್ತುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದನು. ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೇದಾಂತದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ ತತ್ತ್ವ ಹೋಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನನ್ನು 'ವಾಯುದೇವರು' ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನೇ ರಾಮನ ನಿಷ್ಕಾವಂತ ಸೇವಕ ಮತ್ತು ವಿಭೂತಿಯಾದ ಹನುಮಂತನಾಗಿಯೂ, ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠನೆಂದೂ, ಕೌರವಪರ ರಾಜರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಅಸುರರನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಿದವನೆಂದು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಭೀಮಸೇನನಾಗಿಯೂ ಅವತಾರವೆತ್ತಿದನು.

ಹೀಗೆ ಮಧ್ವಚಾರ್ಯರ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರಥಮ ಕಿಂಕರ ರಾದ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನೇ ಮೂಲಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

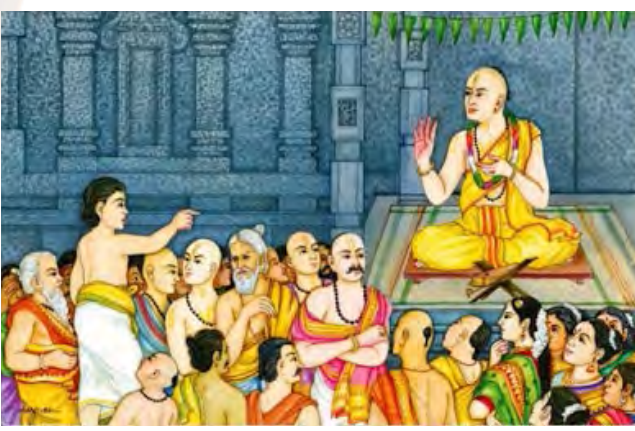
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಹೆಸರುಗಳಿವೆ: ವಾಸುದೇವ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ ಮತ್ತು ಆನಂದತೀರ್ಥ. ಅವರು ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೩೮ರಿಂದ ೧೩೧೭ರವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಇತಿಹಾಸ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ೭೧ ವರ್ಷಗಳ ತುಂಬು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ತುಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವರು ಜನಿಸಿದ್ದು ಪಾಜಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. ಅದು ಇಂದಿನ ಉಡುಪಿ ನಗರಕ್ಕೆ ೮ ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ವಾಯವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇರುವ ಪುಟ್ಟದೊಂದು ಗ್ರಾಮ. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರ ತಂದೆ ಮಧ್ವಗೇಹ ಭಟ್ಟರು ಇತಿಹಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರು. ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಾಡಂತಿಲ್ಲಾಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಮತ್ತು ಮಧ್ವರ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಅಚ್ಯುತ ಪ್ರೇಕ್ಷರು - ಇಬ್ಬರು ಕೂಡ ಏಕಾಂತ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ಪಾಂಚರಾತ್ರ ಆಗಮವನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಗುಂಪಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಶಂಕರರು ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದರು. ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನಂತೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ದೇಗುಲ. ಅದು ಮಧ್ವರು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. (ಉಡುಪಿಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಶಿವಬೆಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಇದರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹೆಸರು ರಜತಪುರ ಎಂದು. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ದೇಗುಲ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನ. ಅಲ್ಲಿನ ಶಿವಲಿಂಗದ ಪೀಠವು ಬೆಳ್ಳಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಶಿವ-ಬೆಳ್ಳಿ, ಶಿವಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗದವರು ಶಿವಭಕ್ತರು ಹಾಗೆಯೇ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರು ಕೂಡ. ಅವರು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಶಿವಲಿಂಗ. ಆದರೆ ಅದು ವಿಷ್ಣು ದೇಗುಲ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಷ್ಣುಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬಗೆಯ ಹಲವು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಆಗ ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮ ಮತ್ತು ಶಿವ ಸಹಸ್ರನಾಮ - ಇವೆರಡರ ಪಾರಾಯಣವೂ ಜರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಎಂದೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹರಿಹರ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಉಡುಪಿಯ

ಈ ಪರಿಸರವು ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ ಮತ್ತು ಅದ್ವೈತ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮಿಶ್ರಿತಗೊಂಡ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಉಡುಪಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಂದಿರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರು ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು.)

ಮಧ್ವಗೇಹ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪಡೆದ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸುನೀಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವರು ಅನಂತೇಶ್ವರ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ವ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು; ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ದಿವ್ಯಶಿಶುವೊಂದು ಹುಟ್ಟಿತು. ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ; ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು. ತಂದೆ ಅವನಿಗೆ ವಾಸುದೇವ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇವನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಲಿ, ಎಂದಿಗೂ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಶಿಶುವಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ವಾಸುದೇವನು ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಬಹುದು: ೧. ಮಧ್ವಗೇಹ ಭಟ್ಟರು ಮಗು ವಾಸುದೇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ಅನಂತೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಾರ್ಗ ಕಾಡುಮೇಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು, ದುರ್ಗಮವಾಗಿತ್ತು, ಅನೇಕ ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮಗುವಿಗೆ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಜಿಕೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸುಗಮವಾಗಿ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ೨. ಒಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿ ನಿಂದಾಗಿ ವಾಸುದೇವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಯಿಸದ ಹುರುಳಿಕಾಳನ್ನು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ಏನೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ೩. ಒಮ್ಮೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಷ ಇರುವಾಗ, ಮಗುವು ಒಂದು ಎತ್ತಿನ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡನು. ಆ ಎತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆಂಬಂತೆ, ಪೊದೆಗಳು ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳನ್ನು ನುಗ್ಗಿತು. ಮಗುವು ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಎತ್ತು ಕಾಡಿಗೂ ಹೋಯಿತು. ಮಗು ಅಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಗುವಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ೪. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಅವನ ತಂದೆ ಬಹಳ ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಸಾಲಗಾರನು ಅವರನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಗುವು ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಹುಣಿಸೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಾಸುದೇವನು ಅವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ದಿವ್ಯಶಿಶುವನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು; ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವನೇ ಆಗಿದ್ದ ವಾಸುದೇವನು ಹಠಾತ್ತನೆ ಮನೆಯಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು. ಅವನು ಹತ್ತಿರದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ

ಹಾದಿಹೋಕರು ಅಪಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಹುಡುಗನು ಮುಂದುವರಿದನು. ಕುಡುಪೂರ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ನಾರಾಯಣ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಬನ್ನಂಜೆ ಎಂಬಲ್ಲಿನ ಶಿವನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಉಡುಪಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅನಂತೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಹುಡುಗ ಕಾಣದೆ ಹೋದುದನ್ನು ಕಂಡು, ತಂದೆಕಾಯಿಗಳು ಕಂಗಾಲಾದರು. ಉಡುಪಿಗೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮಗುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. “ಈ ಎಲ್ಲ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ “ಭಗವಾನ್ ನಾರಾಯಣನೇ” ಎಂದು ಆ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಶಿವಭಟ್ಟನನ್ನು ತಿದ್ದಿದ ವಾಸುದೇವ

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ನಂತರ ಮಧ್ಯಗೃಹ ಭಟ್ಟರು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅಕ್ಷ ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರು. ವಾಸುದೇವನು ಅದಾಗಲೇ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಆಳ ಅಗಲಗಳು ಮಹಾಸಾಗರದಂತೆ ಇದ್ದವು. ಅವನಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೇಯಂಪಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವನೊಬ್ಬ ಪೌರಾಣಿಕ. ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಪುಟ್ಟ ವಾಸುದೇವನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸಿದನು. ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನ ರೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತನ್ನ ತಂದೆ ಪುರಾಣಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ತಪ್ಪನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ಉಪನಯನವಾಯಿತು. ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಧಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂದೆಯು ಅವನಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದರು: “ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಳನ್ನು

ಬಾಳು. ಅಗ್ನಿ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮಾಡು. ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡು. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಂಡು, ವೇದಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡು.” ಒಬ್ಬ ಗುರುಗಳ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಲಿಯಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಅಧ್ಯಯನವೆನ್ನುವುದು ಅವನಿಗೆ ಆಟವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅಧ್ಯಯನದ ಅವಧಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಓಡುವುದು, ನೆಗೆಯುವುದು, ಕುಸ್ತಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಆಟಗಳು - ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೇಸರ ಬಂತು. ಅವರು ಒಂದು ದಿನ ಅವನನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. “ಎಲ್ಲ ಸಮಯ ಕೇವಲ ಆಟ ವಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಏಕೆ ತಾನೇ ಬರುತ್ತೀಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ, “ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವ ವೇದಪಾರಾಯಣದ ವಿಧಾನ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ವಾಸುದೇವನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. “ಸರಿ, ನೀನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸು” ಎಂದರು ಗುರುಗಳು. ವಾಸುದೇವನು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೇದಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ವೈದಿಕ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವೇದಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಗುರುಗಳೂ ಕೂಡ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ವಾಸುದೇವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ವಾಸುದೇವನು ಸಂನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು

ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ಈಗ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಶ್ರೀ ಹರಿಯೇ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನ ಅವತಾರವೇ ವಾಸುದೇವ. ತನ್ನ ಈ ಜೀವಿತೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ವಾಸುದೇವನು ಸಂನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದನು. ಇದೇ ಈ ಉದ್ದೇಶದ ಸಾಧನೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯ ಎಂದು ಅವನು ಪರಿಗಣಿಸಿದನು. ಉಡುಪಿ ನಗರದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಠವಿತ್ತು. ಅದರ ಮಠಾಧೀಶರು ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರು. ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಭಾಗ ಅದಾವುದು ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಧ್ವವಿಜಯ ಗ್ರಂಥವು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರ ಗುರುಗಳು, ತಾವು ಕಾಲವಾಗುವ ಮುಂಚೆ ಅವರಿಗೆ, ‘ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಒಂದೇ, ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯೆ ಎಂಬ ಮಾಯಾವಾದವು ಸುಳ್ಳೆ’ನಿಂದ

ಕೂಡಿದ್ದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ತುಂಬು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸೆಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರು ಉಡುಪಿಯ ಅನಂತೇಶ್ವರ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅನಂತೇಶ್ವರನೇ ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಶಿಷ್ಯ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುವನು ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ನುಡಿದಿದ್ದನಂತೆ. ಹೀಗೆ ವಾಸುದೇವನ ಆಗಮನವನ್ನು ಭಗವಂತನೇ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಘೋಷಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ವಾಸುದೇವನ ಪೋಷಕರು, ಅದರಲ್ಲೂ ತಾಯಿ, ವಾಸುದೇವನ ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರು. ಹುಟ್ಟಿದ ಒಬ್ಬನೇ ಗಂಡುಮಗ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ವಂಶವೃದ್ಧಿ ಆಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಚಿಂತೆ. ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಂತರ ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ತಮ್ಮನೊಬ್ಬನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇನ್ನೂ ತನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇಶಾಂತರ ಹೋಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಅವರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಾಸುದೇವನು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದನು. ಅನಂತರವಷ್ಟೇ ಅವನಿಗೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಲು ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರೇ ಸಂನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ, 'ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞ' ಎಂಬ ಶುಭನಾಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನಂತರ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರು ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತರದೇಶಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಶಿಷ್ಯ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ಅಚ್ಯುತ ಪ್ರೇಕ್ಷರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅನಂತೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಂತೆ ತಾಯಿ ಗಂಗೆಯೇ ಮಠದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಂಗೆಯ ಪವಿತ್ರ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಧನ್ಯರಾದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಯಿತು.

ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಯತಿಗಳು ವೇದಾಂತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರು ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಆದ್ವೈತವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರು. ಅದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಗುರುವಿನ ನಡುವೆ ಅನೇಕ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆದ್ವೈತವೇದಾಂತದ ಮೇರುಕೃತಿಯಾದ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿರುದ್ಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಒಮ್ಮೆ ಭಾಗವತದ ಪಾರಾಯಣ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರು ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರು ಮಾಡಿದುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಇದ

ರಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರು ಅವರಿಗೆ ಇಡೀ ಭಾಗವತದ ಪರಿಚ್ಛಾನ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರು, ತಾವು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಪ್ರವಚನ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು

ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರ ವಿಧ್ವಂಸ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸುಸಂಪನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವರ ಗುರುಗಳು ಅವರನ್ನು 'ಆನಂದ ತೀರ್ಥ' ಎಂದು ಕರೆದರು. ಮಧ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಅದರ ಸಮಾನ ಪದ ಅಷ್ಟೇ. ಆಚಾರ್ಯರು ಮುಂದೆ ಮಧ್ವ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು. ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರ ಅಸಾಧಾರಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರವಚನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಠದ ಅಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆನಂದತೀರ್ಥರು ತಮಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ ಅಹಂಕಾರಿ ಪಂಡಿತರನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಾದದಲ್ಲಿ ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದರು. ಆ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಒಹು ತೇಕರು ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ ಮತ್ತು ಆದ್ವೈತ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಿರಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ವಾದಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುಗಳಾದ ಬುದ್ಧಿಸಾಗರ ಮತ್ತು ವಾದಸಿಂಹ ಎಂಬುವವರು. ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋಲುಂಡು, ಅವರು ಸರಿಸಾಟಿಯಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವಾಗ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಧ್ವರು ಶಂಕರರು ಬಾದರಾಯಣರ ವೇದಾಂತ ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ರಚಿಸಿರುವ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ವೇದಾಂತದ ಮೂಲಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಗುರು ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷರೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಹಲವಾರು ಪಂಡಿತರು, "ನೀವೇ ಏಕೆ ಒಂದು ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಬಾರದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ತಾವು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾಗಿ ಮಧ್ವರು ಉತ್ತರವಿತ್ತರು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)